

Mez. 91:1-4, 11-15 (s. 743)

Yar. 3:1-19 (s. 4)

İbr 4:14-16 (s. 1538)

Mat 4:1-11 (s. 1194)

Bundan sonra İsa, İblis tarafından denenmek üzere Ruh aracılığıyla çöle götürüldü. İsa kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra acıktı. O zaman Ayartıcı yaklaşıp, «Allah'ın Oğlu'ysan, söyle şu taşlar ekmek olsun» dedi.

İsa ona şu karşılığı verdi: «İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, Allah'ın ağzından çıkan her sözle yaşar» diye yazılmıştır.»

Sonra İblis O'nu kutsal kente götürdü. Tapınağın tepesine çıkarıp, «Allah'ın Oğlu'ysan, kendini aşağı at» dedi, «Çünkü şöyle yazılmıştır:

«Allah, senin için meleklerine buyruk verecek.»
«Ayağın bir taşla çarpmasın diye
Seni elleri üzerinde taşıyacaklar.» »

İsa İblis'e şu karşılığı verdi: «Allahın Rab'bi denemeyeceksin» diye yazılmıştır.»

İblis bu kez İsa'yı çok yüksek bir dağa çıkardı. O'na bütün görkemiyle dünya ülkelerini göstererek, «Yere kapanıp bana taparsan, bütün bunları sana vereceğim» dedi.

İsa ona şöyle karşılık verdi: «Çekil git, Şeytan! Allahın Rab'be tapacak, yalnız O'na kulluk edeceksin» diye yazılmıştır.»

Bunun üzerine İblis İsa'yı bırakıp gitti. Melekler gelip İsa'ya hizmet ettiler.

ADEMLERİN DENENMESİ

Bugün üç Adem hakkında konuşuyoruz. Birinci Adem dünyanın ilk insanı. İkinci Adem İsa Mesih'in kendisi. Üçüncü de sen ve ben.

Birinci Adem'in denenmesi

Yaratılış kitabından hatırlayabiliriz ki Allah dünyayı ve insanı yarattıktan sonra "yarattıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü". Dünya kusursuzdu. Hiç bir eksiklik yoktu. İnsan, Adem ile Havva, mükemmeldi. Allah ile birlikte yaşadılar. Hastalık, üzüntü, açlık, soğukluk, hiç bir yoksulluk yoktu. Günah da yoktu. İnsan Allah ile uyumlu yaşadı. Hile, yalan, kuşku, hiç bir kötülük yoktu.

Aden bahçesinde insana verilmiş bir kural vardı. Bahçedeki bütün ağaçlardan yiyebilirler, ancak bir tek ağaçtan yemeleri yasaklanmıştı. Allah'ın bu emrine itaat etmekle her şey mükemmel kalır. İnsanlar da Allah'ın sözüne göre yaşamakla O'na taparlar.

Ama bir gün her şey değişiyor. İblis meydana çıkıyor. Yalanın babası, yılan şeklinde geliyor ve insana konuşmaya başlıyor. Allah'ın sözünden onu şüphelendirmeye çalışıyor. "Tanrı gerçekten... dedi mi?"

İblis, Allah'ın sözünü biliyor ve kullanıyor. Ancak İblis, Allah'ın sözünü her zaman hile ve yalan ile kullanıyor. Şimdi de öyle. "Tanrı gerçekten bahçedeki ağaçların hiçbirinin meyvesini yemeyin dedi mi?" Allah böyle dememişti. Tek bir ağaç yasaklanmıştı.

İnsan da bunu farkettiler ama ne yazık ki İblis ile konuşmaya başladı. Çünkü o, güzel hayaller kurmayı biliyor. İnsanı

kandırmak için yaşak olanı güzel gösteriyor. Allah'ın sözü yerine kendi sözünü veriyor. Ve böylece beyazı sıyaha değiştiriyor.

Allah ne demişti? "bu ağaçtan yediğin gün kesinlikle ölürsün". İblis ise "kesinlikle ölmezsiniz, ama Tanrı gibi olacaksınız."

Ve insan aldatıldı, Allah'ın sözü yerine İblis'in sözünü koydu, ona itaat etti. Günaha düştü. Kusursuz dünya ve mükemmel insan günah ile tamamen kirletildi. Artık günahsız insan yok. Artık sıkıntısız yaşam da yok.

Asıl felaket ise budur: Allah'ın kendi suretinde yaratılmış insan, Tanrı gibi olmadı, ancak Allah'tan tamamen ayrılmış oldu. O gün ruhsal olarak öldü. Allah'tan gizlenmeye ve kaçmaya başladı. Bedensel olarak da ölüme doğru yürümek zorunda kaldı. İnsanın önünde ebedi ölüm ve cehennem bekliyor. Yılanın küçük bir yalanından dolayı.

Senin denemen

Kusursuz bir ortamda yaşayan Adem ve Havva günaha saptılsa, günahla dolu dünyada yaşayan senin her gün doğru yoldan sapman da kesindir.

Bunu kabul etmek sana zor gelirse, birkaç örnek ile geçen haftayı düşün. Kimlerle konuştun? Bazılarının sözlerine güvenemedin dersem, acaba yanılıyor muyum? Biri kötü olan bir şeyi sana iyi olarak göstermeye çalışmış. Öbürü senden hile ile para kazanmaya çalışmış. Başkası da gerçek olmayan dedikodular yaymış. Sen listeye farklı şeyler ekleyebilirsin.

Herhalde sana yalan söyleyenlerden dolayı üzgünsün, belki de kızgınsın. Nasıl ki Şeytanın kandırdığı insanlarla her yerde buluşuyorum, diye düşünüyorsun belki.

Günün birinde ben bunun gibi düşünceler içindeyken oğlum bana geldi. "Baba sen yalan söyledin. Vaadini yerine getirmedin." Kendimi savunmaya başladım. "Aslında tamamen öyle bir vaat vermedim ki. Senin anladığın bir şekilde söylemedim ben." Ama oğlumun sözlerini yüreğimde tekrar ve tekrar duyuyordum. Sen yalan söyledin. Beni aldatmaya çalışanları eleştiren ben, aynı zamanda yalan söylemişim.

Küçük yalanlar söylemek kolaydır. Önemli değil diye düşünüyoruz. Fakat yılanın konuştuklarını hatırlıyorsun. İlk önce o, gerçeği sadece biraz değiştirdi. Ancak %95 gerçek artık gerçek değil. *Evet>iniz evet, <hayır>ınız hayır olsun. Bundan fazlası Şeytandandır.>> (Mt 5:37)*

Yılanın söylediği yalandır. Günahdır. Günahın sonucu ise ölüm. *"Gerçek sözler sonsuza dek kalıcıdır, Oysa yalanın ömrü bir anlıktır."* (Özd. 12:19) Kutsal Allah'ın önünde bir yalancı dayanamaz. Acaba önemli değil mi?

İsa'nın bu sözlerinden vazgeçemeyiz:

"Siz babanız İblis'tensiniz ve babanızın arzularını yerine getirmek istiyorsunuz. O başlangıçtan beri katildi. Gerçeğe bağlı kalmadı. Çünkü onda gerçek yoktur. Yalan söylemesi doğaldır. Çünkü o yalancıdır ve yalanın babasıdır." (Yu. 8:44)

Vahiy kitabında Allah'ın sonsuz Egemenliği hakkında böyle yazılmıştır:

"Oraya murdar hiçbir şey, iğrenç ve aldatıcı işler yapan hiç kimse asla girmeyecek; yalnız adları Kuzu'nun yaşam kitabında yazılı"

olanlar girecek.” (Va. 21:27). Aldatıcı işler yapan, yalan söyleyen hiç kimse cennete girmeyecek.

Yani, ne acaba. Ne söyleyebiliriz biz. Kendimizi nasıl savunabiliriz? Adem ile Havva birbirlerini suçlamaya başladı. Biz de çok defa aynısını yaparız. Yine de yanlış yaptıklarımızdan Allah'ın önünde sorumlu olan benim ve sensin. Kendimizi savunamayız.

Ve Allah bunu biliyor. Gözlerini kapatmıyor.

Yine de Allah seni boşuna yaratmadı. Senin ölmeni istemiyor ama seni o kadar çok seviyor ki sonsuzlara dek seninle birlikte olmak istiyor. Bunun için ikinci Adem'i, kendi Oğlunu gönderiyor.

İkinci Adem'in denemesi

Adem'le Havva günaha düştükten sonra Allah, önemli bir vaat vermişti. Yılanla konuşarak "Kadının tohumu senin başını ezecek." diye vaat etmişti. Erkekten değil, yalnız kadından doğan biri gelecek ve İblis'i ezecek.

Demin okuduğumuz metinde bakire Meryem'den doğan İsa, bu işe başladı. Yalanın babası İsa'yı üç şekilde aldatmaya çalışıyor. Şimdi sadece birincisine biraz bakıyoruz.

İblis, her zaman Aden bahçesinde yaptığını yapar. Allah'ın sözünden şüphelendirmeye çalışıyor. "Allah'ın Oğlu'ysan, söyle şu taşlar ekmek olsun". Birinci Adem'in yasak meyveye aslında ihtiyacı yoktu, fakat 40 gün ve 40 gece oruç tutan bir insanın gerçekten ekmeğe ihtiyacı var. Ve Allah'ın Oğlu isterse tabi ki taşlardan ekmek yaratabiliyor. Ama Allah'ın Oğlu belki değilsen... Allah'ın Oğlu'ysan gücünü göster, küçük bir mucize yap, kendine

yardım et. Açlıktan bayılmak üzeresin, yeter ki elini uzat, al, ye, kimse görmez.

Ama İsa dayanıyor. Hiç aldanmıyor. Allah'ın sözüyle cevaplayarak İblis'in tuzağına düşmüyor. *«İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, Allah'ın ağzından çıkan her sözle yaşar»*

Daha sonra İsa, bir mucize aracılığıyla 5000 kişiye ekmek verdi. Fakat kendisine yardım etmek için küçücük bir mucize bile yapmadı. O'nun görevi kendisine değil, diğerlere yardım etmek.

Birinci adam günaha düştü, kendisine yardım etmek için güçlü değildi. Sen de günaha düşersin, kendi kendine yardım edemezsin. İsa Mesih ise günaha düşmedi, kendisine yardım edebilirdi, ama etmek istemedi. Çünkü senin için denendi. Sana yardım etmek istedi.

İsa çöldeyken senin dayanman gereken denemelere dayandı. Sen günaha düşerken İsa düşmedi. Bunun için sana yardım edebilir.

İbraniler mektubundan şöyle okuduk: *"Çünkü başkâhinimiz zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan biri değildir; tersine, her alanda bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiştir. Onun için Allah'ın lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım; öyle ki, yardım gereksindiğimizde merhamet görelim ve lütuf bulalım."*

İsa daha çarmıhtayken nasıl denendiğini hatırlıyor musun? *"Oradan geçenler başlarını sallayıp İsa'ya sövüyor, «...Haydi, kurtar kendini! Allah'ın Oğlu'ysan çarmıhtan in!» diyorlardı." (Mat. 27:39)*

Fakat Allah'ın Oğlu kimliğini ve görevini biliyordu, şüphelenmedi, çarmıhtan inmedi. Günahsız olduğu halde, büyük günahkar gibi öldü. Ebedi yaşama layık olduğu halde katil gibi öldü. Yalancının hakettiği cezayı ödemeye razı oldu. Öyle ki İblis'in tuzağına düşen sen ölmeyesin, öyle ki yalanlarınla ebedi laneti hakeden sen cehenneme atılmayasın, fakat günahlarının İsa Mesih'in kanında bulunan bağışlanmasıyla ebedi yaşama kavuşasın.

İsa vaftiz edilince Allah'ın sesi duyuldu: "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum." Allah aynı bu sözlerini senin vaftizine bağlamıştır. Sen O'nun sevgili çocuğusun. O seni seviyor. Senin adın Kuzunun yaşam kitabına yazılmıştır. Sen de kimliğini unutma.

Hayatının son gününe kadar İblis seni bundan şüphelendirmeye çalışır. Ama yalanlarını bırak. Sen de Allah'ın agzından çıkan her sözle yaşayacaksın. O'nun sözü gerçektir.

GİRİŞ SÖZLERİ

Mezmur 91:1-4,11-15

-> günahların itiraf edilmesi

-> günahların bağışlanması

Günahlarını gizleyen başarılı olmaz,
İtiraf edip bırakansa merhamet bulur. (Özd. 28:13)